

31999L0032

L 121/13

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

11.5.1999

DYREKTYWA RADY 1999/32/WE

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 130s ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cele i zasady wspólnotowej polityki ochrony środowiska, określone w programach działania na rzecz środowiska, w szczególności w piątym programie działań w dziedzinie ochrony środowiska (4) na podstawie zasad zawartych w art. 130r Traktatu, mają na celu w szczególności zapewnienie skutecznej ochrony wszystkich ludzi przed rozpoznanym ryzykiem spowodowanym emisją ditlenku siarki oraz ochronę środowiska poprzez zapobieganie wytrącaniu siarki w ilościach przekraczających ładunki i poziomy krytyczne.
- (2) Artykuł 129 Traktatu przewiduje, że wymagania dotyczące ochrony zdrowia tworzą część składową innych polityk wspólnotowych; art. 3 lit. o) Traktatu również przewiduje, że działania wspólnotowe powinny przyczyniać się do zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia.
- (3) Emisja ditlenku siarki poważnie przyczynia się do problemu zakwaszenia we Wspólnocie; ditlenek siarki ma również bezpośredni wpływ na ludzkie zdrowie i na środowisko.
- (4) Zakwaszenie i zawartość ditlenku siarki w atmosferze niszczą wrażliwe ekosystemy, zmniejszają bioróżnorodność, jak również mają niszczący wpływ na produkcję zbóż i porost lasów; kwaśny deszcz opadający na miasta może powodować znaczące uszkodzenia budynków i

dziedzictwa architektury; zanieczyszczenie ditlenkiem siarki ma również znaczny wpływ na ludzkie zdrowie, szczególnie na osoby cierpiące na choroby układu oddechowego.

- (5) Zakwaszenie jest zjawiskiem transgranicznym, wymagającym rozwiązań zarówno na poziomie wspólnotowym jak również krajowym i lokalnym.
- (6) Emisja ditlenku siarki przyczynia się do tworzenia cząstek stałych w powietrzu.
- (7) Wspólnota oraz poszczególne Państwa Członkowskie są Umawiającymi się Stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej i Narodów Zjednoczonych w sprawie długoterminowego transgranicznego zanieczyszczenia powietrza; drugi protokół Europejskiej Komisji Gospodarczej w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia ditlenkiem siarki przewiduje, że Umawiające się Strony powinny zredukować emisję ditlenku siarki o 30 % lub więcej względem ilości określonej w pierwszym protokole; drugi protokół Europejskiej Komisji Gospodarczej jest oparty na założeniu, że ładunki i poziomy krytyczne będą stale przekraczane w niektórych wrażliwych regionach; wymagane będzie również stosowanie dalszych środków mających na celu redukcję emisji ditlenku siarki, jeśli cele wyznaczone w piątym programie działań w dziedzinie ochrony środowiska mają być respektowane; w związku z tym Umawiające się Strony powinny znacznie zredukować emisję ditlenku siarki.
- (8) Siarka, która w małych ilościach znajduje się w ropie naftowej i węglu, przez lata była uznawana za główne źródło emisji ditlenku siarki, co jest z kolei powodem powstawania kwaśnych deszczy i jednym z głównych powodów zanieczyszczenia powietrza wielu obszarów miejskich i przemysłowych.
- (9) Komisja ostatnio opublikowała komunikat w sprawie kosztowo opłacalnej strategii zwalczania zakwaszenia we Wspólnocie; kontrola emisji ditlenku siarki pochodzącego ze spalania niektórych paliw ciekłych została określona jako podstawowy czynnik tej kosztowo opłacalnej strategii; Wspólnota zdaje sobie sprawę z potrzeby wprowadzenia środków dotyczących wszelkich innych paliw.
- (10) Badania wykazały, że korzyści z redukcji emisji ditlenku siarki poprzez redukcję zawartości siarki w paliwach będą często znacznie większe niż szacowane koszty branży opisanej w niniejszej dyrektywie oraz że istnieją technologie pozwalające na redukcję poziomu siarki w paliwach ciekłych.

(1) Dz.U. C 190 z 21.6.1997, str. 9 oraz Dz.U. C 259 z 18.8.1998, str. 5.

(2) Dz.U. C 355 z 21.11.1997, str. 1.

(3) Opinia Parlamentu Europejskiego wydana dnia 13 maja 1998 r. (Dz.U. C 167 z 1.6.1998, str. 111), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 października 1998 r. (Dz.U. C 364 z 25.11.1998, str. 20) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego wydana dnia 9 lutego 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(4) Dz.U. C 138 z 17.5.1993, str. 5.

- (11) Zgodnie z zasadą pomocniczości i zasadą proporcjonalności określonymi w art. 3b Traktatu, cel redukcji emisji ditlenku siarki powstałego w wyniku spalania pewnych rodzajów paliw ciekłych nie może być w pełni osiągnięty przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie; działanie niejednomyślne nie gwarantuje osiągnięcia oczekiwanego rezultatu, jest potencjalnie nieoptymalne i prowadzi do znacznej niepewności na rynku paliw; mając na uwadze potrzebę obniżenia emisji ditlenku siarki na terytorium Wspólnoty, bardziej efektywne jest przedsięwzięcie działań na poziomie wspólnotowym; niniejsza dyrektywa ogranicza się do ustanowienia minimalnych wymagań niezbędnych do osiągnięcia wyznaczonego celu.
- (12) W dyrektywie Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 r. odnoszącej się do zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych ⁽¹⁾, Komisja została poproszona o dostarczenie Radzie propozycji najniższych wartości dopuszczalnych zawartości siarki w oleju napędowym oraz nowych wartości dopuszczalnych w nafcie lotniczej; na podstawie badań efektywności kosztowej wskazane jest określenie limitów zawartości siarki również w innych paliwach ciekłych, w szczególności w ciężkich olejach opałowych, olejach węglowych, okrętowych olejach napędowych i olejach napędowych.
- (13) Zgodnie z art. 130t Traktatu, niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w utrzymywaniu lub ustanawianiu bardziej rygorystycznych środków ochronnych; środki te muszą być zgodne z postanowieniami Traktatu, należy też o nich powiadomić Komisję.
- (14) Państwo Członkowskie, przed wprowadzeniem nowych, bardziej rygorystycznych środków ochronnych, powinno dostarczyć Komisji projekt tych środków zgodnie z dyrektywą Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych ⁽²⁾.
- (15) W odniesieniu do wartości dopuszczalnej zawartości siarki w ciężkich olejach opałowych należy przewidzieć odstępstwa w Państwach Członkowskich oraz regionach, w których pozwalają na to warunki środowiskowe.
- (16) W odniesieniu do wartości dopuszczalnej zawartości siarki w ciężkich olejach opałowych należy również przewidzieć odstępstwa od ich użycia w obiektach energetycznego spalania, których emisja jest zgodna z wartością dopuszczalną ustanowioną dyrektywą Rady 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. ⁽³⁾ w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania; w świetle mających nastąpić zmian w dyrektywie 88/609/EWG, konieczne może być dokonanie przeglądu niektórych przepisów niniejszej dyrektywy.
- (17) Jeśli chodzi o obiekty energetycznego spalania produktów rafineryjnych wyłączone z zakresu objętego art. 3 ust. 3 pkt i) lit. c) niniejszej dyrektywy, to średnia emisja ditlenku siarki przez te zakłady nie powinna przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w dyrektywie 88/609/EWG lub w aktach zmieniających tę dyrektywę; stosując niniejszą dyrektywę Państwa Członkowskie powinny pamiętać, że używanie paliw zastępczych, innych niż ustanowione w art. 2, nie powinno prowadzić do zwiększenia emisji zanieczyszczeń zakwaszających środowisko.
- (18) Wartość dopuszczalna zawartości siarki w olejach napędowych, wynosząca 0,2 %, została już ustanowiona zgodnie z dyrektywą 93/12/EWG; ta wartość dopuszczalna powinna być obniżona do 0,1 % do dnia 1 stycznia 2008 r.
- (19) Zgodnie z Aktem Przystąpienia z 1994 r., Austria i Finlandia mają odstępstwo na okres czterech lat od dnia przystąpienia, biorąc pod uwagę przepisy ustanowione dyrektywą 93/12/EWG dotyczące zawartości siarki w olejach napędowych.
- (20) Wartości dopuszczalne zawartości siarki, wynoszące 0,2 % (od 2000 r.) i 0,1 % (od 2008 r.), w olejach napędowych używanych do napędu statków plemorskich mogą stanowić problem natury technicznej oraz ekonomicznej na terytorium Grecji, Hiszpanii w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich, Francji w odniesieniu do jej zamorskich terytoriów, oraz Portugalii w odniesieniu do archipelagów Madera i Azory; odstępstwo dla Grecji, Wysp Kanaryjskich, francuskich departamentów zamorskich i archipelagów Madera i Azory nie powinno mieć negatywnego wpływu na rynek olejów napędowych przeznaczonych do użycia w przemyśle morskim przyjmując, że wywóz olejów napędowych z Grecji, Wysp Kanaryjskich, francuskich departamentów zamorskich i Archipelagów Madery i Azorów do innych Państw Członkowskich powinien spełnić wymagania Państwa Członkowskiego przywozu; dlatego też Grecja, Wyspy Kanaryjskie, francuskie departamenty zamorskie oraz archipelagi Madera i Azory powinny mieć odstępstwo od wartości dopuszczalnych siarki w zależności od wagi oleju napędowego użytego do celów przemysłu morskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1993, str. 81.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/139/WE (Dz.U. L 32 z 10.2.1996, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 7.12.1988, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/66/WE (Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 83).

- (21) Emisje siarki ze statków spowodowane spalaniem paliw bunkrowych o dużej zawartości siarki przyczyniają się do zanieczyszczenia ditlenkiem siarki i powstania problemów związanych z zakwaszeniem; Wspólnota będzie postulować, poprzez Międzynarodową Organizację Morską (IMO), o skuteczniejszą ochronę regionów wrażliwych na emisje SO_x i zmniejszenie wartości dopuszczalnej normalnej ilości paliwa bunkrowego (z obecnego 4,5 %) w czasie trwających właśnie, jak i przyszłych negocjacji w sprawie Konwencji MARPOL; inicjatywy wspólnotowe w sprawie objęcia specjalną kontrolą gwarantującą niską emisję SO_x na obszarze Morza Północnego/Kanału La Manche powinny być kontynuowane.
- (22) Potrzebne jest wykonanie dokładniejszych badań dotyczących wpływu zakwaszenia na ekosystemy oraz na zdrowie ludzkie; Wspólnota wspiera takie badania poprzez piątą ramowy program badań ⁽¹⁾.
- (23) W przypadku przerwania dostaw ropy naftowej, produktów ropopochodnych lub innych węglowodorów, Komisja może zezwolić na wprowadzenie wyższej wartości dopuszczalnej na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (24) Państwa Członkowskie powinny ustanowić właściwe mechanizmy monitorowania zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy; sprawozdania w sprawie zawartości siarki w paliwach ciekłych powinny zostać przedstawione Komisji.
- (25) Dla pełnej jasności konieczne będzie wprowadzenie zmian do dyrektywy 93/12/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Celem niniejszej dyrektywy jest redukcja emisji ditlenku siarki wynikającej ze spalania niektórych rodzajów paliw ciekłych i przez to zredukowanie szkodliwego wpływu emisji tych zanieczyszczeń na człowieka i na środowisko.

2. Redukcje emisji ditlenku siarki wynikającej ze spalania określonych rodzajów ropopochodnych paliw ciekłych osiąga się przez wprowadzenie wartości dopuszczalnych zawartości siarki w tych paliwach jako warunku ich używania na terytorium Państw Członkowskich.

Jednakże ograniczenia zawartości siarki niektórych ropopochodnych paliw ciekłych, ustanowione w niniejszej dyrektywie, nie dotyczą:

- a) — ropopochodnych paliw ciekłych używanych do napędu statków dalekomorskich, z wyjątkiem paliw objętych definicją w art. 2 ust. 3,
- oleju napędowego używanego przez okręty przekraczające granicę między państwem trzecim a Państwem Członkowskim;
- b) paliw przeznaczonych do przetworzenia przed ostatecznym spalaniem;
- c) paliw, które mają być przetworzone w przemyśle rafineryjnym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. *ciężki olej opałowy* oznacza:

— każde ropopochodne paliwo ciekłe o kodach CN od 2710 00 71 do 2710 00 78, lub

— każde ropopochodne paliwo ciekłe, inne niż olej napędowy określony w pkt 2 i 3, które, z powodu limitów jego destylacji, zalicza się do kategorii ciężkich olejów opałowych przeznaczonych do użycia jako paliwo, gdzie mniej niż 65 % objętości (włączając straty) destyluje w temperaturze 250 °C metodą ASTM D86. Jeśli destylacja nie może być ustalona metodą ASTM D86, produkt rafineryjny jest również zaliczony do kategorii ciężkich olejów opałowych;

2. *olej napędowy* oznacza:

— każde ropopochodne paliwo ciekłe o kodzie CN 2710 00 67 lub 2710 00 68, lub

— każde ropopochodne paliwo ciekłe, które z powodu limitów jego destylacji zalicza się do kategorii średnich destylatów przeznaczonych do użycia jako paliwo, gdzie przynajmniej 85 % ilości (włączając straty) destyluje w temp. 350 °C metodą ASTM D86.

Paliwa typu diesel, jak zdefiniowane w art. 2 ust. 2 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽²⁾, są wyłączone z niniejszej definicji. Paliwa używane w maszynach niebędących pojazdami drogowymi oraz ciągnikach rolniczych są również wykluczone z tej definicji;

3. *okrętowy olej napędowy* oznacza paliwa przeznaczone do użytku na okrętach, które są zgodne z definicją w pkt 2 lub które mają lepkość lub gęstość destylatów okrętowych określoną w tabeli I ISO 8217 (1996 r.);

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 1.2.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, str. 58.

4. *metoda ASTM* oznacza metody ustanowione przez Amerykańskie Towarzystwo Testujące Materiały (American Society for Testing and Materials) w 1976 r. w edycji standardowych definicji i specyfikacji ropy naftowej i smarów;
5. *źródło spalania paliw* oznacza każde urządzenie techniczne, w którym paliwo jest utleniane w celu użycia wydzielonego ciepła;
6. *ładunek krytyczny* oznacza ilościową prognozę narażenia na jedno lub więcej zanieczyszczeń, mających znaczny negatywny wpływ na wrażliwe elementy środowiska, niewystępujące zgodnie z obecną wiedzą.

Artykuł 3

Maksymalna zawartość siarki w ciężkim oleju opałowym

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki by zapewnić, że od dnia 1 stycznia 2003 r. na ich terytoriach ciężkie oleje opałowe nie będą używane, jeśli zawartość siarki w nich przekracza 1,00 % na jednostkę masy.
2. Pod warunkiem że normy jakości powietrza dla zawartości ditlenku siarki, ustanowione w dyrektywie 80/779/EWG⁽¹⁾ bądź jakimkolwiek innym prawodawstwem wspólnotowym, które uchyla i zastępuje te normy, jak również inne odpowiednie przepisy, są przestrzegane i emisje nie przyczyniają się do przekroczenia przez jakiegokolwiek z Państw Członkowskich ładunków krytycznych, Państwo Członkowskie może zezwolić na używanie ciężkich olejów opałowych o zawartości siarki między 1,00 a 3,00 % na jednostkę masy w części lub na całym swoim terytorium. Takie zezwolenie stosuje się tylko wówczas, gdy emisje danego Państwa Członkowskiego nie przyczyniają się do przekroczenia ładunków krytycznych w jakimkolwiek Państwie Członkowskim.
3. i) Z zastrzeżeniem właściwego monitorowania emisji przez właściwe władze, ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do używanych ciężkich olejów opałowych:
 - a) w obiektach energetycznego spalania objętych zakresem dyrektywy 88/609/EWG, które, zgodnie z definicją podaną w art. 2 ust. 9 tej dyrektywy, uważane są za nowoczesne i ich wartości dopuszczalne emisji ditlenku siarki odpowiadają normom określonym w art. 4 załącznika IV do tej dyrektywy;
 - b) w przypadku innych obiektów energetycznego spalania, które nie są objęte lit. a), gdzie emisje ditlenku siarki są niższe lub równe 1 700 mg/Nm³ przy zawartości

tlenu w gazach spalinowych 3 % na jednostkę objętości w stanie suchym;

- c) w obiektach spalania w rafineriach, gdzie średnia emisja ditlenku siarki na miesiąc, uśredniona dla wszystkich obiektów danej rafinerii (wyłączając obiekty, które są określone w lit. a)) bez względu na wykorzystany rodzaj paliwa lub mieszanki paliw, nie mogą przekroczyć wartości dopuszczalnej ustanowionej przez każde Państwo Członkowskie, która nie przekracza 1 700 mg/Nm³.
- ii) Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że żadne źródło spalania paliw używające ciężkich olejów opałowych o zawartości siarki większej od określonej w ust. 1 nie może działać bez odpowiedniego pozwolenia wydanego przez właściwe władze, które określają wartości dopuszczalne emisji.

4. Przepisy ust. 3 zostaną przejrzane i, stosownie do potrzeb, zmienione w świetle przyszłych zmian dyrektywy 88/609/EWG.

5. Jeśli Państwo Członkowskie skorzysta z możliwości określonych w ust. 2, powiadamia o tym Komisję i społeczeństwo przynajmniej 12 miesięcy wcześniej. Należy dostarczyć Komisji wystarczających informacji, aby mogła ocenić, czy kryteria wymienione w ust. 2 są spełnione. Komisja informuje inne Państwa Członkowskie.

W okresie sześciu miesięcy od daty otrzymania informacji od Państwa Członkowskiego Komisja bada przewidziane środki i, zgodnie z procedurą określoną w art. 9, podejmuje decyzję, o której powiadamia Państwa Członkowskie. Decyzja ta jest poddawana przeglądowi co osiem lat na podstawie informacji dostarczanych Komisji przez zainteresowane Państwa Członkowskie, zgodnie z procedurą określoną w art. 9.

Artykuł 4

Maksymalna zawartość siarki w olejach napędowych

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, aby zapewnić, że oleje napędowe, również okrętowe oleje napędowe, nie są używane na ich terytorium od:
 - lipca 2000 r., jeśli zawartość siarki przekracza 0,20 % na jednostkę masy,
 - dnia 1 stycznia 2008 r., jeśli zawartość siarki przekracza 0,10 % na jednostkę masy.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Hiszpania, jeśli chodzi o Wyspy Kanaryjskie, Francja, jeśli chodzi o francuskie departamenty zamorskie, Grecja, jeśli chodzi o całe jej terytorium, oraz Portugalia, jeśli chodzi o archipelagi Madera i Azory, mogą zezwolić na używanie olejów napędowych do napędu jednostek pływających o zawartości siarki przekraczającej wartości dopuszczalne wymienione w ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

3. Pod warunkiem że normy jakości powietrza dotyczące ditlenku siarki, ustanowione dyrektywą 80/779/EWG lub jakimkolwiek innym prawodawstwem wspólnotowym, które uchyla i zastępuje te normy i inne odpowiednie przepisy wspólnotowe, są przestrzegane a emisje nie przyczyniają się do przekroczenia przez jakiegokolwiek z Państw Członkowskich ładunków krytycznych, dane Państwo Członkowskie może zezwolić na używanie oleju napędowego o zawartości siarki między 0,10 i 0,20 % na jednostkę masy w części lub na całym swoim terytorium. Takie zezwolenie ma zastosowanie tylko, gdy emisje danego Państwa Członkowskiego nie przyczyniają się do przekroczenia ładunków krytycznych w jakimkolwiek Państwie Członkowskim i nie są emitowane dłużej niż do dnia 1 stycznia 2013 r.

4. Jeśli Państwo Członkowskie skorzysta z możliwości określonych w ust. 3, powiadomi o tym Komisję i społeczeństwo przynajmniej 12 miesięcy wcześniej. Należy dostarczyć Komisji wystarczających informacji, aby mogła ocenić, czy kryteria określone w ust. 3 są spełnione. Komisja informuje inne Państwa Członkowskie.

W okresie sześciu miesięcy od daty otrzymania informacji od Państwa Członkowskiego Komisja bada przewidziane środki i, zgodnie z procedurą określoną w art. 9, podejmuje decyzję, o której powiadamia Państwa Członkowskie.

Artykuł 5

Zmiana zaopatrzenia w paliwa

Jeśli w rezultacie nagłej zmiany zaopatrzenia w ropę naftową, produkty ropopochodne lub inne węglowodory okaże się, że Państwo Członkowskie ma trudności z zastosowaniem wartości dopuszczalnych dotyczących maksymalnej zawartości siarki, określonych w art. 3 i 4, powiadomi ono o tym fakcie Komisję. Komisja może zezwolić na wyższą wartość dopuszczalną, która będzie stosowana na terytorium danego Państwa Członkowskiego przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy; Komisja powiadamia o swojej decyzji Radę oraz Państwa Członkowskie. Każde Państwo Członkowskie może w okresie miesiąca przekazać tę decyzję do Rady. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie dwóch miesięcy.

Artykuł 6

Pobieranie próbek i analiza

1. Państwa Członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki, aby sprawdzić przez pobieranie próbek, że zawartość siarki w stosowanych paliwach jest zgodna z art. 3 i 4. Pobieranie próbek rozpoczyna się w ciągu sześciu miesięcy od daty wprowadzenia

w życie wartości dopuszczalnej dla maksymalnej zawartości siarki w danym paliwie. Przeprowadza się je z odpowiednią częstotliwością i w taki sposób, żeby próbki danego paliwa były reprezentatywne.

2. Metoda odniesienia przyjęta dla określania zawartości siarki jest zdefiniowana następująco:

- metoda ISO 8754 (1992 r.) i PrEN ISO 14596 dla ciężkiego oleju opałowego i okrętowego oleju napędowego;
- metoda EN 24260 (1987 r.), ISO 8754 (1992 r.) i PrEN ISO 14596 dla oleju napędowego.

Metoda arbitrażowa to PrEN ISO 14596. Statystyczna interpretacja weryfikacji zawartości siarki w używanych olejach napędowych jest przeprowadzana zgodnie ze standardem ISO 4259 (1992 r.).

Artykuł 7

Sprawozdania i przegląd

1. Na podstawie wyników pobierania próbek i analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 6, Państwa Członkowskie do dnia 30 czerwca każdego roku dostarczają Komisji krótkie sprawozdanie w sprawie zawartości siarki w paliwach ciekłych objętych zakresem niniejszej dyrektywy i używanych na jego terytorium w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdanie to zawiera podsumowanie odstępstw przyznaných na podstawie art. 3 ust. 3.

2. Na podstawie, między innymi, corocznych sprawozdań przedstawianych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz zaobserwowanych trendów, jeśli chodzi o jakość powietrza i zakwaszenie, Komisja, do dnia 31 grudnia 2006 r., składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja może złożyć razem ze sprawozdaniem również propozycje w celu wprowadzenia zmian do niniejszej dyrektywy, w szczególności dotyczące wartości dopuszczalnych ustanowionych dla każdej kategorii paliw, a także wyjątków i odstępstw przewidzianych w art. 3 ust. 2 i 3, oraz art. 4 ust. 2 i 3.

3. Komisja rozważa, jakie środki mogą być podjęte, by zredukować wkład spalania paliw okrętowych, innych niż określone w art. 2 ust. 3, w zakwaszenie, oraz, stosownie do potrzeb, wystosuje odpowiednią propozycję do końca 2000 r.

Artykuł 8

Zmiany dyrektywy 93/12/EWG

1. W dyrektywie 93/12/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 1 skreśla się ust. 1 lit. a) i ust. 2;

- b) w art. 2 skreśla się ust. 2 akapit pierwszy i ust. 3;
c) skreśla się art. 3 i 4.

2. Ustęp 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2000 r.

Artykuł 9

Komitet Doradczy

Komisja wspierana jest przez komitet o charakterze doradczym, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię o projekcie w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

Opinia jest włączona do protokołu; dodatkowo każde Państwo Członkowskie może zażądać odnotowania w protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu w jak najszerszym zakresie oraz informuje komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

Artykuł 10

Transpozycja

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 sierpnia 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie

towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Kary

Państwa Członkowskie ustalają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 13

Adresaci

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 kwietnia 1999 r.

W imieniu Rady

J. FISCHER

Przewodniczący